

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

THEOGNIS.

DIS MEGARENsis SENTEN-
tiae Elegiacæ, cum interpretatio-
ne & Scholijs Eliæ

Metrodori Vinetii. — *Praenferimus.*

A C C E S S B R V N T E T H O R V M
Poetarion opera Sententiosat

Phœcylidis	Rhiaci
Pythagoræ	Eratosthenis
Sollonis	Panyaſidis
Tyrtaei	Lini
Naumachij	Menecratis
Callimachi	Posidippi
Miltanermi	Metrodori
Eueni	Simonidis.

Seniorum libellus.

*Omnia in usum Scholarum collecta, ex ad ser.
bum conuersa per IACOBVM
HERTELYM Cu-
riacem.*

Adiecta quoq; est omnium uersio Latino
carmine à diuersis expressa.

Oὐ μέτ' ἀπαντός ἐγιν αὔτιοι πάθησαν.

B A S I L E AE.

*Digitized by Google
Digitized by Google*

وَالْمُؤْمِنُونَ

يَأَكُلُونَ مَا شَاءُوا

لَا يُنْهَا بَعْدَ حِلَالٍ

إِنَّمَا يُنْهَا عَنِ الْمُحَرَّمِ

أَنَّمَا يُنْهَا عَنِ الْمُحَرَّمِ

*AMPLISSIMIS, PIE-
ATR, PRUDENTIA, AC
eruditione præstantissimis uiris, D. Coss.
et Senatoribus Reipublicæ s. A. L.
VERELENTIS, Dominis ac pa-
tronis suis obseruandis.*

S. T. D.

Vandoquidem, uiri amplissimi, nihil animis hominum magis inhæret, quàm id, cui à teneris consuecunt: idque quod tenerum est, ut ait Seneca, proximis applicatur: universæ hominum societatis permagni interest, ut ab ineuntibus statim annis mortales optimis, quæ per totam uitam usui futura sint, affluescere discant. Quia uero ætatis imbecillitate iuuentus ad malum quàm ad bonum proclivior, minus considerat profutura ne an obfutura sint, quæ tractat: opus est, ut per adultiores, quibus cura ciuius qualicunque modo incumbit, à turpibus ad honesta, à uitijs ad uirtutum a-

a 2 moxem

E P I S T O L A

morem dederunt. Id autem nulla commo-
diore via, quam per liberalern institutionem,
feri potest. tanta enim eius uis est in utraq;
partem, ut nulla tam bona possit esse natu-
ra, quin illius quasi excolendae cura inter-
missa, uictiofa reddatur: nulla item tam ma-
la sit, quae non ad frugem liberali ac fidelis
institutione redigatur. Proinde cum adulta
hominum aetas ad omnia minus docilis tra-
stabilisq; sit, quam rudes illi iuuentutis an-
ni, qui instar cerei quamlibet impressionem
facile admittunt: tum generosi mores, ut il-
le ait, imbuendi sunt, cum tenerest animus:
tum optimis assuescendum, eaque descenda,
que nec gardinem, nec uim, nec louem i-
psum, ut Plato inquit, extimescant: que quo
que cum natus a salua enatare, nec a latro-
nibus eripi queant, cum ad quaevis cereum
adhuc est ingenium. Nam postquam annis
iam quasi dirigit animus, partim egrave, quo
rum prava consuetudine fuimus infecti, de-
discimus: partim, que nescimus, non nisi ma-
xima nobis inculcati difficultate possint.
Quod elegatissima metaphora hac respicitur
uidetur Ouidius:

*Que prebet latas arbor spaciantibus umbras,
Qo posita est primum tempore, uirga fuit.*

Tunc

DEDICATORIA.

Tunc poterat manibus summa tellure reuelari,

Nunc stat in immensum viribus aucta suis.

Hæc perita rerum antiquitas considerans,
quæ nihil non egit, ut Republicæ optimè
constitutæ in suo flore permanerent, iuuen-
tutem, ceu seminarium totius hominum
conuersationis, optimis quibusvis non tam
artibus & disciplinis, quam morum uitæ-
que præceptis imbuendam curauit. Non
ignara, & sine literis rudes inertesque, &
cum literis parum utiles fore homines, nisi
honestati uitæ quam primùm assuefierent.
Plus enim deficere quam proficere eum,
qui doctrina proficit, & moribus deficit,
præter Aristotelem, quotidiana docet ex-
perientia. Non autem quævis temerè, &
citra delectum, teneris puerorum animis
obtrudi passa est: sed eos autores, qui & pie-
tatem, & præcepta de motu virtutibus
continerent, proposuit. In quorum au-
totum numero, Poetæ, qui uel mira inge-
nij industria clarorum virorum egregia fa-
Eta in exemplum posteritati descripta reli-
quissent: uel quam breuissimis, maxime-
que illustribus sententijs doctrinam mo-
rum essent complexi, suo quodam iure fa-
cile primas obtinuerunt: unde & nomen

E P I S T O L A

Ilorum in maximo cultu, maximaq; ueneratione apud optimos quosvis extitisse non ignoramus. Plato, philosophie quidam sol, huiusmodi Poetas non dubitat nunc deorum filios, nunc prophetas appellare. Et tantū abest ut è Repub. sua ciceren (quod ijs fecisse legitur, qui diuina poetice arte ad lasciviam, turpesque amores abusū erant) ut & ipse testimonij eorum usus, & alijs exemplo suo præclarissima ipsorum monumenta euoluendi autor fuerit. Sicut eius rei locuples testis est honestissima creberimaque apud ipsum Solonis, Tyrtæi, Homeri, Hesiodi, & aliorum melioris notæ mentio. Soeratem, qui ipsius Apollinis oraculo sapiens pronunciatus est, Euripide Tragico familiarissimè usum esse, nemo nescit. μεσῶν θράσωντος ναι αὐτῶν αρπάγης ab Hesiodo & Pindaro nuncupantur. Strabo autem lib. i. de Situ orbis scriptum reliquit, veteres τὰς ἀρχὰς ποιητὰς, ut omnium doctrinarum antiquissimam, philosophiam quandam perhibuisse. Quippe quæ à teneris nos unguiculis ad uiuendi rationes perducat, motes atque affectus edoceat, quæq; gerenda, declinanda ue sint, quadam cantus suavitate præcipiat. Et quod

D E D I C A T O R I A.

quò magis suam erga huiusmodi ~~ādūcē~~; ~~wom-~~
~~tas~~ gratitudinem testatam redderent, iuue-
nesq; ad bonarum rerum studia, morumq;
integritatem excitarent: statuis ac imagi-
nibus eos honestari, poemata ipsorum in
publicis Deorum celebritatibus, alijsq; con-
uentibus recitari, optimasque sententias té-
plorum foribus, tanquam Deo dignas, imò
ab ipsis Numinibus usurpatas, affigi, nec nō
aureis preciosissime materijs insculptas ad
omnem posteritatem conservari curauerūt.
Quemadmodum ex Platone, Xenophon-
te, Pausania, Plutarcho, Athenæo, alijsque
uetustissimis scriptoribus & iam dicta, & a-
lia plura de Poetarum excellentia & utilita-
te cuius obvia sunt: nec patitur epistolæ an-
gustia huic omnia referre. Etsi uero Christi-
anæ professionis homines, sinceræ Reli-
gionis Pietatisq; studium non ab huiusmo-
di autoribus, sed ex sacrosanctæ Scripturæ
fontibus petere debet, & possunt, ut quæ so-
la salutem & æternam beatitudinem per ig-
nōmē v c h r i s t i ueri Dei, ueniq; hominis meri-
tum credentibus paratam esse monstrat,
præceptaque ad Christianam uitam utilia
copiosissimè præscribat: tamen Poetarum
quoque (qualium scripta iuuentuti propo-

E P I S T O L A

nimus) lectionem & usurpatam , & in non
contemnendo precio habitem, habeendam-
que esse , grauiſſima ſanctissimorum in Ec-
clēſia Dei uirorum exempla & autoritates
comprobant: quarum paucissimas,, ob eos
qui parum dextrè de Poetis ſentiunt, in me-
dium proferre placuit. D. Paulum , elleatum
illud Dei omnipotentis organum , Poeta-
rum libros euoluiffe , & ut Clemens : ait , ad
ſedificationem curamque aliorum , tceſtimō-
nijs eorum uti non erubuisse, Sacrarum lite-
rarum ueritas testatur. Sic Act. 17. ubi IDEUM
effe probat, Aratum uetustissimum pioetam
citat. : Cor. 15. ex Menandro Comico malo-
rum consortia fugienda monet, quid prā-
uis colloquijs boni mores corrumpantur.
Cretensium mores Tit.: ex Epimenide ua-
te Cretensi graphicè depingens ait: *πράτης αἱ
ψοῦ γαμικαὶ θηρία, γαγέρες αἷγα.* Gregorius Na-
zianzenus , ob excellentiam Theologus di-
cūs, *χριptis poetarum mire delectatiui est,*
& ſacrorum carminum uolumen poſterita-
ti reliquit: quod non ſolum prieſtis temporī
bus propositum eſt pueris, ut Socrates So-
zomenus, Orosius & Eutropius ſcribunt, ue-
rūm etiam hodie à doctiſſimis uiris imeli-
cijs habetur. Quid de Iohanne Chryſto-
mo

DEDICATORIA.

mo Patriarcha Constantinopolitano sub Arcadio & Honorio Imp. anno Christi 401.
dicam, qui Aristophanis Comœdijs etiam
noctu pro puluino usus est? Quid de Eusta-
thio Thessalonicense, cuius etiam hodie e-
ruditissimi in Hometum, ingeniorum fon-
tem, commentarij extant? Neque mibi hoc
loco temperare queo, quo minus etiam D.
Basilij Cæsariensis, cui uirtutum splendor
Magni cognomen peperit, uerba adscribā.
de eorum Poetarum lectione, qui bonorū
hominum dicta facta ue narrassent: quales
præ cæteris fuerunt, Homerus, Hesiodus,
Theognis, Phocylides, Pythagoras, Solon.
Tyrtæus, & alij. Sic ergo in Admonitione
ad adolescentes, quo pacto ex gentilium
scriptis proficere queant, ait: ἐπὶ τούταις, παρα-
κενουσίν καὶ ποιηταῖς, καὶ λογοποιοῖς, καὶ ρήτοροι, παῖς πάσιν
αὐθεόποιοι δημιουρτέομ, οὐδὲν αὐτὸν μείλιχον τρέσαντος τῆς ψυ-
χῆς ἐπιμέλειαν ὀφέλειαν τις ἔσθισται. καὶ μετ' ὄλιγον· εἰ
μὴν οὐνὶς ἵστι ίατος σικότης πρὸς αἱλυάς ήστι λόγοις, πεντά-
γορ αὐτοῦ τῷ γνώσις γένοιτο. εἰ δὲ μή, αἱλατό-
γε παράληπτας καταριθέντος τὸ διαφοροῦν με-
τρέψει βεβαιώσιν τὸ διελτίους. Hoc est: Poetis &
oratorib. omnib. hominibus utendū, unde
futura sit aliqua utilitas, quę ad animę faci-
at edificationē. Et paulo pōst: Etsi nostrorū

P I S T O L A

sermonum atq; gentilium illa est conuenientia, nobis illorum ualde conferet noscencia: si minus, eos saltem simul conferendo differentiam discere licebit, cum ad mechanis optionem atq; delectum non parum comparatio ualeat, & inferiora saepe collata sint potioribus ornamento. Nec ab his dissentit Philo sapientissimus, dum libro de Agriculture, de puerorum studijs in hunc modum differit: φυτόνων ἐπ ταῖς μὲν οὐκέτι παιδινῆς ψεχαῖς μορφάσθαι, ὡν δὲ καρπὸς αὐτοῖς πειθαίσθαι. ἐγινέται τοῦτο, καὶ τὴν γεωργίαν καὶ αὐτογνώμοναν ἀρχοχος ἐπερράδουσις, ἢ τῷ μητρὸς σφροῖς παικταῖς αποβιτεῖ ὅρσυνται, γεινετέραι, καὶ ἡ πόρι τὸς φυτορύπας λόγις μελέτη, καὶ οὐ μητρα τῆς ἐγκυνής παιδίατο μεσινθή. Quae uerba Latinis auribus sic sonant: Inferam autem primū in puerilis etatis animas, surculos, quorum fructus ipsas enutriat. Sunt autem hi, scribendi legendiisque certa industria, eorum quae apud sapientes poetas habentur diligens scrutatio, geometria, oratoriæ facultatis meditationio, & uniuersa liberalis musica. Atque haec quidem de Poetarum autoritate & lectione paucis attigisse, non planè τῶν λόγων sufficiat. Haud enim paré humectis suscipere prouinciam, si ex singulis Christianis

D E D I C A T O R I A.

christianis scriptoribus (ut de gentilium mythologiis taceam) poetarum & laudes colligere , & osorum calumnijs occurtere conarer. Ego itaque tantorum virorum iudicio & consilio incitatus , iuuentuti , cuius informandae mihi quoque cura incumbit , hae in parte , quod ad optimorum poetarum studium attinet , labore quidem duro , animo uero non aegro consulere studio , cum hanc meam esse Spartam non ignorem . Mirificè enim peritæ rerum antiquitates , quæ ut Plato uult , κρέτισμαν απόκειται εγγυτόπερ , exemplum sequi , & quantum par est , alijs ad idem faciendum autor esse placet . Hac de causa , cum labores nostros , quos in Comicorum L. scriptis ab interitu vindicandis exhausimus , bonarum literarum studiosis non ingratos animaduerterem : facile , nuntquam satis laudati uiiri D. Ioannis Oporini , Compatrios ac amicos mei obseruandissimis cōsilio acquieui , quo me , ut horū quoq; poetarum , quos hic damus , scripta collecta iuuentutis studijs communicare , incitauit . Theognide ergo γραμματεῖ , cum uerione & doctissimis sibi averti annotationibus , ex arbitrio D. Typographi , præmisso , reliquorum autorum omnium

E P I S T O L A

nium scripta ex diuersis hinc inde auctorib.
concessimus, congesta fideliter interpreta-
tis sumus, & ad puerorum captū quām pro-
ximè accommodauimus. Nec iuvenilibus
ingenijs iuuilem banc nostram operam fo-
re speramus. Castissima enim saluberrima-
que de moribus precepta proponit, quæ u-
sum non pœnitendum in omnes uitę huius
partes, si recte percipiantur, sint allatura. Pre-
terea Græcæ linguae (quæ comp̄tissima est
in his auctoribus) cum Latina collatio, non
parum emolumenti ad uberiorem eruditio-
nis theſaurum comparandū adferet: ijs præ-
fertim, qui alias uia magistri uoce deſtitu-
ti, ipſi ſibi præceptores eſſe in Græca litera-
tura coguntur: ut plures cōmodates, quas
præter iuniores etiam adulti hinc haurire
poſſunt, ſciens præteream. Non parum
tamen doctissima Stobæi interpretatio, un-
de non paucas ſententias transcripsimus,
nos iuuit. Versionem Latino carmine,
ſui cuique interpretis nomine præfixo, ne
alienis nos ornare plumis uideremus, ſub-
iecimus, ut Græcæ elegantiæ cum Latina
melius perſpiceretur conuenientia, ab ijs
qui iam absque cortice in Græco studio na-
tare queunt. Non dum carmine reddita,
pro

DEDICATORIA.

pro nostra tenuitate pedibus astrinximus,
ita ut quām proximè Græca sententia ex-
primetur. Alicubi lectionis uarietas
margini est aspersa. His omnibus eiusdem,
& non carminis, tamen argumenti libellus
Seniorum insertus est, ut quām absolu-
tissimam de moribus, totaque uita lauda-
biliter instituenda doctrinam, optimorum
hoc Poetarum Opus teneris puerorum an-
nis proponeret.

Hunc autem nostrum laborem, Vini am-
plissimi uobis inscribere, librumque Scho-
læ uestræ consecrare, maximè necessarium
duximus, ut sub amplissimo nominis ue-
stri patrocinio (quod quām exiguum er-
gabonarum artium cultores semper exti-
cerit, manifestius est quām ut nostro præ-
conio indigeat) tutus à maleuolorum, quo-
rum plena sunt omnia, moribus in com-
muniuentis usus prodiret: tum in
primis, ut grati tandem animi indicium, li-
cet exiguum, exhiberem pro innumēris Rei
publicæ uestræ in me beneficijs. Cum
enim puerilium studiorum partem non po-
stremiam Scholæ uestræ celeberrimè con-
stitutæ, sub optimis præceptoribus M.
C H R I S T Q P H O R O Hoffmanno,
8c

EPISTOLA

& T O A N N I S Tumulo (D. e. a. p. A. R. b. A. quila primatiam Ecclesiae curam gerente): feram acceptam: gratitudinis officium si debatur requirere, tam pro his, quam pro alijs citium uestrorum in me meritis, charitaceo hoc manusculo, cum aliud non esset, testatum omnibus reddere, memoriam humanitatis uestre nondum apud me sensuif-
fes si forte alij meo exemplo excitati, melio-
ra, nominique uestro amplissimo magia
conuenientia darent, & tandem ~~exagiat~~ turpisimum crimen à Christiano cœtu exu-
lare inciperet. Etsi uero per se satis exiguum est manusculum hoc, nec dignum quod
cām P. V. officijs conferatur: tamen, si pre
uestro fauore erga liberalia studia & iuuen-
tutis honestam institutionem, offendentis a-
nimū respexeritis non minus gratum cō-
fido futurum, quam si uel Colophonium au-
rum à me P. V. oblatum esset. Quæ spes
ne me fallat, per eam, qua omnes ~~pius~~ pro
prosequi soletis benevolentiam, etiam at-
que etiam ora Deus opt. maximus, & eternus
Pater Domini nostri Iesu Christi, P.
V. consilia & actiones ad sui nomine glo-
riam, & Ecclesiae, Scholæq; communem sa-
lutem dirigat, uosque omnes in sui agnitione

ne

D E D I C A T O R I A.

ne uera conferuet, Amen. Basileæ, ex Ludo
literario ad D. Petrum. 3. Calend. Febr. Quo
die, ut quidam uolunt, ante annos 1527.
Paulus Tarsoensis ad pœnitentiam reuoca-
tus diuinitatem, hostili in Christianos animo
deposito, christi dogmata amplexus
est: quemadmodum Lucas Act.
9. scripsit.

P. V.

deditissimus,
Iacobus Hertelius
Curiensis.

A R O T - ३ १ ३ ०

महा शुक्रवार के विषय
मध्ये तीन विषयों के बारे में लिखा है।
तीन विषयों के बारे में लिखा है।

तीन विषयों के बारे में
तीन विषयों के बारे में

E L I C S VINETVS

Santo Lectori.

v m ocij plurimum anno su-
periore apud Franciscū San-
gelasium Engulismensis Ec-
clesiae Decanū, uirum cùm
generis splendore, tum inge-
nij dexteritate apprimè nobilem, nactus
fuissem: id totum, quantum per aduersam
ualentudinem licuit, in iucundissima Græ-
corum poetarum lectione à me cōtritum
est. qua quidem in re consilium eorum lu-
bens secutus sum, qui antiquos scriptores
colegendos ordine censem, quo & uixe-
ruat, & scripserunt: quod recentiores à ue-
ruchtioribus semper habet quidpiā, quod
non facile intelligas, nisi prius illos dili-
genter legeris. Perlectis igitur, quorū fuit
copia, ueruissimis quibusque, cuiusmo-
di sunt Homerus & Hesiodus, Theogni-
dem tandem in manus sumpū: cuius sen-
tentias licet graues esse nō dubitarem, eo
tamen intellectu mihi faciles fore spera-
bam, quod crederé nihil esse illic quod à
posterioribus, quos aliquando legeram,
non fuisset luculentius tractatum. Verūm

b uixdum

E L I A E V I N E T I

vixdum è portu solueram, cum tot subit
emergunt scopuli, tõ statim obortæ nu-
bes, cœlumq; diemq; cripiunt oculis, ut
proposito facile his deterritus fuisset, ni
cupido huius conficiendi aquoris me pa-
nè obstinata jam inde sepiisset, ex quo pri-
mùm à preceptoribus meis, Aristotelis ap-
liorumq; veterum scripta prelegi mihi co-
pta fuerant, quæ huius poetæ sententia ue-
luti suauissimis flosculia inspersa essent.

Cum igitur pergere obfirmato prossus
animo certum esset, quæ ad tam difficultem
periculosaq; rem conficiendam condu-
cere uisa sunt, ea diligenter omnia adhibui,
cuiusmodi suat cum uariorum codicis,
locorumq; ex eodem autore ab alijs scri-
ptoribus citatorum diligens collatio:tum
syncerum & acre amicorum meorum, ui-
torum doctorum, una cum meo, iudiciū:
inter quos Petrus Panætius, & Iacobus
Gupylus, facile principes, qua quidem di-
ligentia abscis, abiectis, transpositis mul-
tis, effectum tandem est, ut in instituto satis-
fecerim meo, perlegerim bonum poetā,
eorumq; quæ in eo corrupta erant, bonam
magnumq; partē obiter castigauerim. Ce-
terum cum in eo totus essem, Ioanni Lo-
doico

doico Tiletano, typographo diligentissimo, rem patefeci, cū in eius bibliopolium, quærendi ex eo exemplaris gratia aliquā domine cōtulisse: quam ubi intellexisset, rogauit uehementer, ut si quid haberem in eum autorem, quem esset brevi excusurus, communicarem: me sibi, studiosisq; omnibus gratum facturum. Id autem per facilem impetravit ille, quando in eunte hac æstate huc ueni. cādide lector: cui in tuam gratiā publicandū tradidi, quicquid fuit nostri in Theognidem laboris. quē autrem utinam tam totum restituere omnino potuisssem, quām cupiebam. Is enim tam depravatus fuit, tam lacer, tam mancus, ut nulla diligentia, nullo labore, nullis deniq; quantislibet uigilijs id prēstare potuerim. quæ res in causa est, ut in Latinum sermonem à me conuersum non habueris. Quod reliquum igitur hīc desiderabitur, id ab alio interim dum fœlicius expectabis, nostro hoc labore, quantulusq; est fruaris, eumq; boni consulas uelim. Vale, Lutetiæ. Calendas

Sextil 1543.

b > THEO:

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Ciuitatem, et populos, et patrem honestans:
 Multis per peccus et scutum rotundum uulneribus,
 Et per thoracem ab anteriore parte fauciatus.
 Hunc uero lugent parcer iuuenes, senesque; (tur.
 Et graui desiderio tota ciuitas funus ipsum prosequi
 Huic sepulchri, et liberi inter homines preclari sunt.
 Itemque; nepotes, et omne posteriorum genus.
 Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsum:
 Sed quamuis sub terra sit, manet immortalis.
 Quem se fortiter gerentem, manentque; et pugnare,
 Pro patria et liberis uehementer Mars pereuerit.
 Quod si fugerit sorte mortis longum inducetis soporem,
 Et uictoria potitus splendida gloria pugnae auferat.
 Ipsum ex equo omnes iuuenesque; senesque; colunt,
 Multisque; iucundis affectus ad orcum abit.
 Senescens autem inter ciues preccellit, neque quis illum
 Lædere, nec irrcuerenter nec iniuste cupit.
 Omnesque; in sedibus iuuenes simul et aequales
 Loco cedunt ei, quique; maiores natu sunt.
 Huius igitur uirtutis ad summum peruenire, nunc alijs
 Nitatur animo, non remittens bellum.
 Eiusdem: alias Callini.
 Quamdiu torpctis? quando strenua babebitis animam
 O' iuuenes: an non uerminai uicimos,
 Ob tantam ignauiam? In pace autem uobis uidemini
 Sedere: sed bellum totam regionem infestat.
 Quis scutum aliquis arte in prælio hosti obtendat:

Et

καὶ τὸν καὶ λαῖς καὶ τοιτέρῳ σύκλειστος
 πάλαι οὐαὶ τῷ βρόντῳ καὶ στασίδος ὑμφαλοφοῖς,
 καὶ οὐαὶ θόρηκος πρόσθιν εἰληλακυσός.
 τίνι δὲ οὐαφύρονται μὴν ὄμῶς νέοι, οὐδὲ γοργόνται,
 αἴρυχλίν ἐπίσθηψαντα κέπιδε πόλις.
 καὶ τόμβοις, καὶ ταῦταις οὐ αὐθρωποις αἴρισκοι,
 καὶ ταῦταις ταῦταις, καὶ γυνός ἔξοπισσα.
 οὐδέ ποτε πλέος εἰδήσηρι πόλινται, οὐδὲ ἔνοικον αὐτῷ,
 αἷλλας ὑπὸ γῆς πέρι εἰσήρι γῆγεται αἴθανάτος,
 ἀμ τινὸς αἴρισκονται, μονόνται τι, μαρνάμονται τι
 γῆται τε καὶ ταῦταις θύρος Αριτσόν.
 εἰ δὲ φύγοι μὴν οὐδεταυηλεγέστοι θυγάτεροι,
 τικῆται δὲ αὐχμῆς αἴρισκον εἶχος ἔλοι.
 ταύτες μὴν τιμῶσι μὲν ὄμῶς νέοι, οὐδὲ ταλαιποί,
 πάλαι ἐπίτορηται ταῦταις ὅρχεται εἰς αἰδίλιον.
 γεράκοιων δὲ αἴρουσι μεταπέπει, οὐδὲ τις αὐτῷ
 βλάπτειν, οὐδὲ αὐδῆς, οὐδὲ δίνης ἔθελει.
 ταύτες δὲ οὐ θάνατοι μὲν ὄμῶς νέοι, οἱ γένηται αὐτῷ
 ἄποστολοι, οἱ τε ταλαιπόροι.
 ταύτης οὐδὲ τις αὐτῷ αἴρεται εἰς αἰρετον μείδαι
 περάθω, θνατὸν μὲν μεθεῖται ταύτην.
 τῇ αὐτῷ, η Καλλίν.

μέχρις τον κατέκαισται, πίτ' αἰλιμονή ἔξετε βυμάν,
 οὐ νέοι; οὐδὲ αἴδεις' αἱμφιτορπιζόντος
 αἴτε λίτη μεθιούστε, οὐ εἰρίνης ἐποκείτε
 καται, αἴταρ πόλεμος γαῖαν αἴπασαν ἔχει.
 * εἰ τοις αἰσιδικοῖς οὐαυτιβίως πολεμίζωμ.

* Hic he-
xametrū
D. Came-
tarius de
fuo sup-
plicuit.

Et aliquis moriens ultimò iaculum emittat.
 Honori enim est & ornamento uiro pugnare
     Pro patria & liberis & tenera uxore
 Aduersus hostes. Mors autem aderit, quando cunq;
     Parce destinauerint. Sed age quispam rectâ perga*t*
 Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pectus
     Foueat, cum primum incipit committi pugna.
Non enim mortem effugere fatale est
     Virū, neq; si à maioribus immortalib. genus ducat.
 Sæpe quis elapsus è pugna, sonituq; telorum
     Evasit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
 Atq; hic sanè nec amicus est populo, nec gratus:
     Illū uero magnus et paruus deflet si qd passus sacrit.
 Vniuersus enim populus uirum fortē desiderat
     Defunctum, uiuentem uero instar semidei colit:
 Nam corā intuentur illum uelut turrim:
     Quippe solus multorum æquat faci*m*ora.
         Eiusdem.
 Veruntamen Herculis genus inuictum estis:
     Confidite, nondum iouis facies auersa est à nobis:
 Nec hominum turbam formidetis, aut metuatris,
     Quin rectâ quisq; hostibus scutum obuerat
 Inuisam amissuris animam, mortisq; nigrum,
     Sed solis splendori gratum subiturus fatum.
 Nostis enim quām grauia sint Martis luctuosi opera,
     Nostis etiam impetum permolesti belli.
 Et quandoq; fugiſtis ipſi, quandoq; alios fugiſtis,

ταῦτις αἰποθνήσκωρ ὑγεῖται καὶ οὐτισμότω.

τιμῶντες γαρ ἐστι τοῦ σύλλαβον αὐτοῖς μάχιμοι

γῆς πέρι, καὶ παιδῶν, παρειδίλλιος τὸν αἰλούχο

αναμηνέσιν· θαύματος δὲ τοτὲ ἔσεται, ὅποτε καὶ πολὺ

μοῖραι επικλέωσον· αλλά τις ιθὺς ἵτω,

τύχος αὐτοχόμονος, καὶ ὑπὸ αὐτοῖς αἴλιμορύτορ

ἔλεσσι τὸ πεζῶτον μιγνυμένος πελίμο.

γαρ πάτερ θαύματος γε φυγῆν εἰμαρμένον ἐστίν

εἴναι διπλός εἰ προγόνων ἡ γενέσις αἴλιμοτωρ.

πολλάκις Ληφοτῆτα φυγῶν πάτερ δίξπορος αἰνίντωρ

δρίχεται, εἰ δὲ οὐκών μοῖρα πάχεια θαυμάτων.

ἄλλος δὲ μὲν ὁ πάτερ διοικῶν φίλος, δὲ δὲ πατέρευος·

τὸν δὲ σπλήνιος συνάγχει, πάτερ μέγας, εἴ τι πάθη.

πατέρευος γε διάποτες πάτερ πρατόρος φέρεταις αὐτοῖς

θυντούστοις· βίοις δὲ σέξινται οὐκιθεῖσι.

πατέρευος γαρ μητρὸς πάτερ πάτερ πάτερ, δέ τοι πάτερ,

δέ τοι γε πολλῶν πάτερ πάτερ πάτερ.

Τὰ αὐτά.

Ἄλλος Ηρακλῆς γε αἰγαλεῖον γενέσις ἐγένετο,

θεραπεῖται· πάτερ δὲ πάτερ πάτερ πάτερ.

μηδὲν εἰδέρων πληθεῶν πάτερ πάτερ, μηδὲν φοβάσθε,

ιθὺς δὲ τὸ πεζῶτον πάτερ αἰνὺρ ἔχεται,

ἐχθρὸν μὲν τυχεῖν θεονομος, θαύματος δὲ πατέρας

αὐγαῖσι μητραῖς ηελίου τοῖς φίλοις.

Ἔτι γε τὸς αἵρετος πατέρας πάτερ οὐδέποτε,

εἴ δὲ δρυΐδης θεάκτης αἵρετος πατέρας.

πάτερ μητραῖς φονγόντωρ τι θεοκόντωρ τὸ ιγενέδοι,

φέρεται.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Illum omnes pariter deflent iuuenesq; senesq;;
 Et summa exequia urbs pietate facit.
 Multis bonos tumulo, natisq; rependitur eius,
 Et sibi illorum, quæ genus inde trahet.
 Non decus illius, celebris nec fama peribit:
 Immortalis enim est, sic licet in tumulo,
 Quisquis in arma rucis, nec saeo à Marte recedens;
 Pro patria & natis fortiter occiderit:
 Si uero incolamis mortem uitarit acerbam,
 Retulceritq; sua parta trophyæ manu,
 Illum omnes pariter decorant iuuenesq; senesq;;
 Et bona percipiens plurima laetus obit:
 Affectus senio toti gratissimus urbi est,
 Prorsus & bunc ipsum lædere quisq; cauet.
 Turba senum iuuenumq; loci concedit honorem,
 Nullus & aequalis se æquiparare uelit.
 Ergo aliquis tantæ uirtutis tangere culmen
 Cometur, toto pectore bella petens.
 Eiusdem, uel Callini.
 O iuuenes, quid uult sibi tanta ignavia! ubi nam
 Sunt animi? num de finitimis rubore est.
 Segniatem ob uestram? secura pace potiri
 Creditis: at bello patria tota tremit.
 Quilibet audacter mortia surgat ad armas
 Atiq; aliquis moriens ultima tela uibret.
 Pro patria pulchrum est, natisq; & coniuge chara
 Puignare, & ualida bella ciere manu.
 Mors aderit, cum fata uolent. iam quis milii recta
 Prodeat in pugnam, cum ciuò cœpta fuit,

Tollens

Tollens terribili gladium uirtute, tegensq;

Fortia prægrandi pectora sub clypeo t
Effugere baud ulli mortem conceditur, et si

A superis ortum duceret ipse suum.

Sæpe quis à bello, telisq; reuersus, ex hoste,

Repperit in proprijs adibvs exitium:

Nec tam hic gratus populi est, nec amabilis ullus:

Illum autem deflet cum iniore senex.

Quippe sui desiderium post fata relinquit

Fortis, at in uita est semper similis:

Conspicitur siquidem ueluti fortissima turris:

Nam quæ multi agerent, omnia solus agit.

Eiusdem.

Alcidæ sed enim genus insuperabile, fortis

Est animo: nondum flexa louris facies.

Vos ne turba uirum, densus ne terreat hostis:

Omnis in aduersos obuia tela gerat.

Inuisamq; adeò statuens abrumpere uitam,

Præcipiti cursu malit obire semel

Nostris enim quām sint borrentia prælia Martis,

Nostris ex armigeræ quanta fit ira deæ.

Terga cecidistis partim, partimq; fugati

Estis, ex experti scitis utrumq; fatus:

Qui perstant simul, ex primi certamina tentant,

Audentes animo cominus armis equi,

Per pauci moriuntur, ex a tergo aquila seruunt:

Ait hominis timidi gloria tota perit.

Vix mala quis uerbis perstringere singula posuit,

Quæ uir, qui in bello turpis gessu, habet.

Nempe

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

BASILEAE EX OFFICINA
OPORINIANA, ANNO SALV-
cis humanæ M. D. L X I X. Mensis
Januarii.